

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte   Constantin Gurschi,
Judecători   Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 21 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2013, declarat de inculpata

Ivasiuc Tatiana Ivan, născută la 18 februarie 1989, originară și locuitoare a mun. Chișinău, str. Dimineții 51 A, ap. 15, cetățeană a R. Moldova, anterior condamnată:

1) la 27 decembrie 2010, prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 4 luni și 15 zile închisoare. Eliberată la 27 decembrie 2010 în legătură cu executarea pedepsei.

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>08 februarie – 21 februarie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>22 mai – 25 iunie 2013,</i>
	<i>23 octombrie 2013– 22 ianuarie 2014;</i>

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 21 februarie 2013, Ivasiuc Tatiana a fost condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, începînd din 21 februarie 2013.

De la inculpată s-a încasat în beneficiul părții vătămate Samoilova Anna prejudiciul material în mărime de 4429 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Ivasiuc Tatiana, la 18 decembrie 2012, între orele 02:00-06:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflîndu-se în apartamentul nr. 72, str. Grenoble 203, mun. Chișinău, pe ascuns a

sustras o geantă din piele de culoare bej în valoare de 1000 lei, în care se aflau mijloace bănești în sumă de 130 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM constituie 1822 lei, un portmoneu de culoare neagră la preț de 300 lei în care se afla buletinul de identitate pe numele Annei Samoilova, cosmetică în valoare de 500 lei, o pereche de încălțăminte de culoare neagră în valoare de 1200 lei, un pulover de culoare albastră în valoare de 600 lei, o pereche de blugi în valoare de 800 lei, un maiou în valoare de 200 lei, un fular în valoare de 250 lei, un „Ipad” de culoare neagră în valoare de 2400 lei, care aparține cet. Samoilova Anna și cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în mărime de 9072 lei.

Cumulul de probe administrate a dovedit vina inculpatei, acțiunile ei fiind încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont că inculpata a recunoscut vina, s-a căit de cele comise.

În perioada anilor 2005-2012 inculpata a fost condamnată de mai multe ori. Ajungând la majorat în anul 2010 prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 decembrie 2010 a fost condamnată la pedeapsă cu închisoare, însă eliberându-se din locurile de detenție a continuat activitatea criminală.

În legătură cu împăcarea părților, prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 februarie 2013, ea a fost liberată de răspundere penală și eliberată de sub arest pentru o infracțiune de furt, comisă la 27 iunie 2012.

Inculpata este mamă solitară a doi copii minori, dar în urma comportamentului antisocial și din motiv că a abandonat copiii de la naștere, nu este angajată în serviciu, nu contribuie la întreținerea materială și nu se interesează de educarea și instruirea lor, lăsând copiii în grija bunicilor, prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 03 iunie 2011, a fost decăzută din drepturile părintești.

Instanța a acordat un termen inculpatei pentru a recupera prejudiciul material părții vătămate, dar ea a declarat că este gata să meargă la închisoare, deoarece părinții care întrețin și copiii ei minori, nu mai doresc să o ajute să recupereze pagubele cauzate de ea.

Dat fiind că inculpata la 27 decembrie 2010 a fost condamnată la pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune comisă în perioada majoratului, pedeapsa s-a dovedit a fi insuficientă pentru corectarea inculpatei, și după executarea pedepsei dar pînă la expirarea termenului de stingere a antecedentului penal a comis alte două infracțiuni intenționat, aflându-se astfel în prezența recidivei, instanța a concluzionat că corectarea și educarea ei este posibilă numai în condițiile izolării de societate.

În cadrul ședinței de judecată, partea vătămată a înaintat o acțiune civilă în sumă de 10.572 lei. Instanța a constatat că inculpata a cauzat părții vătămate un prejudiciu în sumă totală de 9072. O parte din lucruri în sumă de 4643 lei au fost restituite părții vătămate. Astfel prejudiciul nerecuperat constituie 4429 lei, care și urmează a fi încasat de la inculpată în beneficiul părții vătămate.

3. Inculpata a declarat apel, cerînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri noi, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă.

Apelanta a specificat că pedeapsa stabilită este prea aspră, dat fiind că în ședința de judecată s-a discutat despre împăcarea părților, fiindu-i acordate 4 zile pentru stingerea prejudiciului material, însă termenul a fost prea mic ținând cont de starea ei materială. Deasemenea, în procesul judecării cauzei nu a fost demonstrată valoarea bunurilor de sustragerea cărora este învinuită.

A solicitat să fie luat în considerație că are la întreținere doi copii minori, și-a recunoscut vina, este de acord să restituie prejudiciul material cauzat integral, cât și faptul că partea vătămată este de acord să încheie tranzacție de împăcare cu încetarea procesului penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2013, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării, și just a stabilit vinovăția inculpatei în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatei care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de ea o încadrare juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor. Sentința primei instanțe este atacată doar în partea stabilirii pedepsei.

La determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal adică, de caracterul și gradul prejudiciului al faptei săvârșite, și anume că infracțiunea comisă de inculpată face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de persoana inculpatei, că ea anterior a fost condamnată de mai multe ori pentru infracțiuni similare, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei, că circumstanțe atenuante pe caz nu au fost stabilite.

Astfel, prima instanță corect și întemeiat a reținut că inculpata poate fi corectată și reeducată doar izolând-o de societate, deoarece fapta comisă de ea prezintă un pericol social sporit pentru cetățeni, cât și personalitatea ei este periculoasă deoarece, la 27 decembrie 2010 a fost condamnată la pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune comisă în perioada majoratului, pedeapsa s-a dovedit a fi insuficientă pentru corectarea inculpatei, și după executarea pedepsei dar pînă la expirarea termenului de stingere a antecedentului a comis alte două infracțiuni, deci, careva concluzii pozitive în acest sens nu și-a făcut.

Prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatei o pedeapsă reală cu închisoarea, pe care o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Argumentul apelantei că are la întreținere doi copii minori, nu este întemeiat, deoarece ea a fost decăzută din drepturile părintești asupra acestor copii prin hotărîre judecătorească.

Cererea părții vătămate de împăcare și încetare a procesului penal nu poate fi acceptată, deoarece potrivit art. 109 alin. (2) Cod penal, împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la retragerea

completului de judecată pentru deliberare, astfel împăcarea poate avea loc doar pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare în prima instanță, nu și în instanța de apel.

5. Inculpata a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărîrilor judecătorești nominalizate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, pentru a fi audiați toți martorii și admiterea tranzacției de împăcare cu partea vătămată.

Recurenta a invocat că nu a avut posibilitate în instanța de fond să achite suma integrală a prejudiciului cauzat, a întors doar o parte din sumă, diferența constituind 4029 lei, care a fost restituită părții vătămate la examinarea cauzei în instanța de apel, din care considerente a și fost încheiată tranzacția de împăcare cu partea vătămată, ultima neavînd careva pretenții față de ea.

În drept, recursul este întemeiat pe „art. 458-460, 461 CPP”.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Ivasiuc Tatiana Ivan împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 21 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2013, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 05 februarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

22 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte   Constantin Gurschi,
Judecători   Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 21 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2013, declarat de inculpata

Ivasiuc Tatiana Ivan, născută la 18 februarie 1989, originară și locuitoare a mun. Chișinău, str. Dimineții 51 A, ap. 15, cetățeană a R. Moldova, anterior condamnată:

1) la 27 decembrie 2010, prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 4 luni și 15 zile închisoare. Eliberată la 27 decembrie 2010 în legătură cu executarea pedepsei;

Termenul de examinare a cauzei

în instanța de fond: 08 februarie – 21 februarie 2013,

în instanța de apel: 22 mai – 25 iunie 2013,

în instanța de recurs: 23 octombrie 2013 – 22 ianuarie 2014;

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Ivasiuc Tatiana Ivan împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 21 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2013, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 05 februarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco